

Voor alle keren

Voor alle keren
dat we onze deur gesloten hielden
geen aandacht hadden,
vragen wij:
geef ons een nieuwe kans, God.

Voor alle keren
dat we iemand uitsluiten
buiten onze kring plaatsen,
vragen wij:
doe ons opnieuw beginnen, God.

Voor alle keren
dat onze woorden onherbergzaam zijn,
hard, minachtend en veroordelend,
vragen wij:
Geef ons een nieuwe kans, God.

Voor alle keren
dat de vreemdeling in ons midden
gewond wordt door muren
van wantrouwen en vooroordelen,
vragen wij:
doe ons opnieuw beginnen, God.

Gij, groter dan ons hart,
geef ons nieuwe ruimte.
Vernieuw ons hart.
Doe ons opengaan voor elkaar
in uw naam. Amen

Zomer 2006

Zoals gebruikelijk is het juninummer van MeerZicht ook de laatste aflevering die voor de zomer verschijnt. Het eerstvolgende nummer zal het septembernummer zijn.

Traditioneel de oproep om ervaringen die u tijdens de zomermaanden opdoet te vervatten in een artikelje voor MeerZicht. Wat is tenslotte leuker dan het delen van ervaringen? Die oproep geldt natuurlijk niet alleen voor diegenen onder ons die de komende maanden in binnen- of buitenland met vakantie gaan. Ook wanneer u thuis blijft, of korte tripjes maakt, komt u wellicht in aanraking met zaken die interessant zijn voor onze lezers. We zijn benieuwd

naar uw kopij. En heeft u moeite met het opschrijven? Neem contact op met de redactie en we helpen u.

Overigens, hierboven staat 'met vakantie' gaan. Vaak is er discussie of dat eigenlijk niet 'op vakantie' moet zijn. Laatst wist iemand op de radio te vertellen dat katholieken 'op vakantie' gaan en protestanten 'met vakantie'. Voor wat het waard is geven we u dit maar even door.

Rest ons u allen hele prettige zomermaanden toe te wensen!

Redactie

Kopij september

In verband met vakanties moeten we ons voor het septembernummer stipt aan de uiterste inleverdatum houden. Deze is 14 augustus. Dit geldt ook voor digitaal aangeleverde kopij! Kopij die na 14 augustus wordt ingeleverd kan helaas niet meer worden opgenomen. Heeft u kopij al voor de inleverdatum gereed, dan heel graag eerder inleveren.

Redactie

Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer

Adres

P/a De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

E-mail

kerkenraaddebron@hetnet.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikanten

Ds. C.H.W. van den Berg
Middenweg 197
692 80 89

Ds. B.A. Venemans

Hugo de Vrieslaan 4
665 68 31

Kerkelijk bureau

Gereformeerd

Guus Westra
Avogadrostraat 8 hs
692 29 15

westra230@zonnet.nl

Hervormd

Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 09.00 - 12.00 uur
665 55 32 (kantooruren)
665 30 35 / 693 78 13
(spoedzaken)

Gironummers

Ger. Kerk Watergraafsmeer
511 10 71

Hervormde Gemeente
Amsterdam- Watergraafsmeer
461 209 (vrijwillige
bijdragen)

31 628 (giften, etc)

Diakonie Ger. Kerk W'graafsmeer
393 56 23

Diakonie Hervormde Gemeente
Amsterdam-

Watergraafsmeer
462 20 84 of 152 74 04

Meer-Zicht

477 34 00

Kerkblad MeerZicht

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Kerkgemeenschap Watergraafsmeer. Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

Redactie en vormgeving

Ditty Peeters
Fraunhoferstraat 27

Henk de Waard
Mendelhof 13-2

Dick Spijker
Laplacestraat 80-1

E-mail:

dickspijker@xs4all.nl

MeerZicht wordt in digitale vorm gepubliceerd op
www.kerkdebron.org

Abonnementenadministratie

Zie: kerkelijk bureau

**Kopij nummer 9
14 augustus 2006**

De liefde tilt ons boven onszelf uit

in het Hooglied hoorden we vandaag een loflied van het meisje op haar geliefde. Ze zet hem als het ware op een voetstuk. Misschien overdrijft ze in haar verliefdheid, maar liefde is blind, of in elk geval bijziend, zullen we maar zeggen. Bijzonder is wel, dat hier een meisje aan het woord is. In de wereldliteratuur is het eigenlijk altijd andersom. Een man beschrijft op hartverwarmende wijze zijn geliefde en de vrouw wordt geacht dit dankbaar te aanvaarden. Ze mag blij zijn dat zij door hem is uitverkoren. De man heeft nu eenmaal het initiatief en is actief, de vrouw wacht af en is passief. Zo was en is het in vrijwel alle culturen. Het Hooglied vormt daarop een uitzondering. Hier is een meisje aan het woord. Zij heeft het initiatief. Zij legt uit wat haar geliefde zo bijzonder maakt.

Zij doet dat voor haar vriendinnen in antwoord op hun vraag: wat heeft jouw liefste meer dan een ander? Het meisje heeft hun net verteld, dat haar geliefde weg is. Als zij hem vinden, moeten ze hem zeggen, dat zij ziek is van liefde. Nee, liefde is niet enkel rozengeur en maneschijn. Ze verlangt zo naar hem, maar hij is er niet en ze weet niet waar hij is. Die onzekerheid, ja die twijfel of hij eigenlijk wel van haar houdt, dat maakt haar ziek. Haar vriendinnen horen haar aan, en zij proberen haar te troosten. Wat heeft jouw liefste meer dan een ander? Als je van hem niet zeker bent, dan neem je toch een ander die je liefde wel waard is? Het is een nuchter advies, maar voor haar al te nuchter. In haar liefde heeft zij er geen boodschap aan. En zij stort haar hart voor hen uit. En het is een en al liefde die uit haar beschrijving spreekt. Alles is mooi aan hem, van zijn hoofd tot aan zijn voeten. Hij is stralend en blozend, alsof in hem de zon over haar leven is opgegaan. Zijn hoofd, zijn haar, zijn ogen, zijn wangen en lippen, ze beschrijft ze met prachtige poëtische beelden. Ze schaamt zich

niet ook de rest van zijn lichaam te noemen. Zijn handen, zijn buik, zijn benen en voeten, het is allemaal even mooi. Ja, ze zou met het zojuist door ons gezongen lied van harte hebben kunnen instemmen: Lof zij de Heer, die uw lichaam zo schoon heeft geweven. De door haar gebruikte beelden kunnen we vertalen in ons spraakgebruik met woorden als: hij is een stuk, een beeld, een juweel, een boom van een vent. Kortom, alles aan hem is begerlijk, en dat betekent dan zo iets als: wat een lekker snoepje is hij toch. Zo beschrijft zij haar geliefde aan haar vriendinnen: Dit is mijn liefste, dit is mijn vriend, dochters van Jeruzalem.

Zij zijn onder de indruk. Ze begrijpen nu waarom zij haar geliefde mist. Ze zijn bereid haar te helpen. Waarheen is je liefste gegaan? Wij zullen hem met jou gaan zoeken. Opvallend is dat het meisje nu niet klaagt, dat ze dat niet weet. Integendeel, ook al weet ze niet waar hij nu is, ze weet zeker wat hij zal doen. Mijn liefste is afgedaald naar zijn tuin, of beter: hij daalt af naar zijn tuin. En zijn tuin, daarmee bedoelt ze zichzelf. Ze is er vast van overtuigd, dat hij naar haar toe zal komen. Ze gelooft in haar liefde en ze vertrouwt haar geliefde. Hij zal naar haar, zijn tuin, komen om te weiden in de tuinen, om leliën te plukken. Dat is: hij zal naar haar toekomen om zich met haar te vermeien, om met haar te genieten van het liefdesspel. En ze herhaalt wat ze al eerder heeft gezegd: Ik ben van mijn liefste en mijn liefste is van mij. Ze zijn voor elkaar bestemd. Niets en niemand kan daar tussen komen. Zo is deze ode van het meisje aan haar geliefde meteen ook het loflied bij uitstek op de liefde die elke twijfel overwint.

Ja, het is een loflied op de liefde en vriendschap tussen twee mensen. Maar heeft dit ons ook iets te zeggen over Gods liefde voor ons? In de Kanttekeningen bij de Statenvertaling kunnen we de traditionele uit-

leg lezen. De vraag van de vriendinnen: wat heeft jouw liefste meer dan een ander, wordt daar gesteld door kerkleden die Christus nog niet ten volle kennen. Het meisje, de ware gelovige, antwoordt dan: Mijn liefste is stralend en blozend, of zoals de Statenvertaling vertaalt: Hij is blank en rood, waarbij blank slaat op de zuiverheid en rood op het priesterschap van Christus. En op hun vraag waarheen haar liefste is gegaan, krijgen zij het antwoord, dat Christus te vinden is in zijn tuin, dat is zijn gemeente, en bij de balsemperken, dat zijn de gelovigen waarin Hij zijn woord heeft gezaaid. Zelf zoek ik het toch in een andere richting. Niet het meisje staat voor de gelovige en haar geliefde voor Christus, maar eerder omgekeerd. In de liefde van het meisje uit het Hooglied mogen wij Gods liefde voor ons herkennen. En ook al gaat dat tegen de traditionele uitleg in, er zijn daar goede argumenten voor. In het Hooglied heeft het meisje het initiatief in de liefde, zij zoekt haar geliefde. Evenzo heeft in de liefde tussen God en mensen niet de mens, maar God het initiatief. God zoekt ons, nog voordat wij Hem zoeken. Dat Gods liefde voor ons op de eerste plaats komt en onze liefde voor God als antwoord daarop op de tweede plaats, hoorden we ook in de evangelielezing. Het is het slot van het hogepriesterlijk gebed, dat Jezus bidt vlak voordat Hij wordt gevangen genomen, veroordeeld en gekruisigd. Dat Hij zijn leven voor ons geeft als losprijs, is het ultieme blijk van zijn Gods liefde voor ons. En nu bidt Hij: Vader, Ik bid niet alleen voor dezen, zijn leerlingen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven, en dat zijn wij, dat zij één zijn zoals Wij één zijn, en wel één in de liefde waarmee U hen liefhebt zoals U Mij liefhebt, opdat de liefde waarmee U Mij liefhebt in hen zij en Ik in hen. U hoort het: Gods liefde zet de toon en aan ons is het om op deze liefde te reageren door nu ook elkaar

lief te hebben.

Terug naar het Hooglied. God heeft ons lief, zoals dit meisje haar geliefde. Met deze stelling in gedachten kan op tenminste twee punten de lijn doorgetrokken worden van het liefdeslied van dit meisje naar Gods liefde voor ons. In haar beschrijving van haar geliefde zet zij hem op een voetstuk. Stel nu eens, dat wij hem zouden kennen. We zouden niets bijzonders aan hem kunnen ontdekken. Hij is een jongeman zoals er zoveel zijn. Ook wij zouden aan het meisje vragen: Wat heeft jouw liefste meer dan een ander? Maar zij kijkt met verliefde ogen naar hem en wij niet. Zij ziet in hem wat wij niet zien. En dat geldt nog meer voor haar geliefde. Ook hij zal zichzelf niets bijzonders vinden, of hij moet zo'n macho zijn, maar dan zou zij niet op hem verliefd zijn geworden. Nee, zij ziet in hem alles wat hij zelf niet ziet. Haar liefde tilt hem als het ware boven zichzelf uit. Dat doet me denken aan de vraag uit Psalm 8: Wat is de mens dat U aan hem denkt? Wat is de mens, wat zijn wij? Laten we eerlijk zijn: niets bijzonders. En dan zijn

we nog positief, want als we zo het menselijk gedoe om ons heen zien, in de gemeente, in de buurt, in het bedrijfsleven en in de politiek, dan worden we er niet vrolijk van. Maar wat zegt de psalmist over de mens? U hebt hem bijna goddelijk gemaakt! God ziet meer in ons mensen dan wij voor mogelijk houden. Ondanks kleingeestigheid en kleinzieligheid waarvan wij maar al te vaak blijik geven, wil God ons als zijn bondgenoten. God slaat ons hoger aan dan wij onszelf. In zijn liefde tilt God ons boven onszelf uit, zoals het meisje haar geliefde.

Dan is er die uitspraak van het meisje waarin zij haar vertrouwen in de relatie met haar geliefde verwoordt: Ik ben van mijn liefste en mijn liefste is van mij. Zij zijn voor elkaar bestemd. Daar kan niets en niemand tussen komen. Geldt dat ook niet voor het verbond, dat God in zijn liefde met ons sluit? Op verschillende plaatsen in de bijbel kunnen we lezen, dat God zegt: Ik zal u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn. God heeft voor ons gekozen, voor zijn volk Israel allereerst en dan

in Christus ook voor de mensen uit alle volkeren. In zijn liefde voor ons nodigt God ons uit om nu ook voor Hem te kiezen. Wellicht vinden wij dat teveel gevraagd. Wij voelen ons te min, wij zijn Gods liefde niet waard. Maar in zijn liefde overwint God ook deze aarzeling van ons. Hij schenkt ons zijn Geest, die het geloof in zijn liefde in ons wekt. De Geest bekeert ons tot mensen die zijn liefde beantwoorden door uit zijn liefde te leven, ook in de omgang met elkaar en anderen. De liefde en vriendschap die wij als mensen aan elkaar tonen, mag een afspiegeling zijn van Gods liefde voor ons allen in Jezus Christus. Amen.

B.A. Venemans

Preek op zondag 28 mei 2006 in De Bron, na lezing van Hooglied 5:9-6:3 en Johannes 17:20-26

Financiën

Giften

Ontvangen via mw. B. een gift voor de bloemenpot van mw. N.v.d.V. € 30. Hartelijk dank.

Collectes

Ontvangsten 1e kwartaal 2006

Kerk (11 x) 785,53

Godsd. onderwijs openb. scholen (2 x) 132,44

Oecumene binnenland 88,44

Binnenlands pastoraat 100,53

Onderhoudsfonds 77,32

Koffiegeld 143,81

Totaal 1.328,07

College van Beheer

Verantwoording

Im mei ontving ik van V. € 50,- voor de kerk en van anderen € 5,- voor preek op schrift. Hartelijk dank.

B.A.V.

Vacaturebank

Voor de bezorging van MeerZicht zoeken wij iemand voor de omgeving van de Zach. Jansestraat. Het gaat om maandelijks ± 15 bladen. Aanmelden tel. 6937813

Solidariteitskas 2006

In de loop van de maand juli valt bij u weer de landelijke folder met acceptgiro voor de Solidariteitskas in de bus. Uit deze kas worden landelijke projecten gefinancierd welke de draagkracht van de plaatselijke gemeenten te boven gaan, of op zich een landelijk karakter hebben. We denken daarbij aan het studentenpastoraat, de binnenscheepvaart en de doven. In de desbetreffende folder kunt u één en ander nog eens nalezen. Daarna wilt u, hopen we, de acceptgiro voorzover nodig verder invullen en ondertekenen.

Hartelijk dank voor uw medewerking,

*College van Kerkrentmeesters,
Wim van Veeren*

Mensen

In Memoriam

Mw. E. Fijma - Blanken

“Kort na haar 100ste verjaardag, die wij nog feestelijk met elkaar hebben mogen vieren, is omringd door degenen die zij lief had, na een lang leven vol zorgzaamheid vredig ingeslapen onze moeder, grootmoeder en overgrootmoeder: mevrouw Elisabeth Fijma-Blanken“. Met deze woorden kondigt de familie het overlijden van mevrouw Fijma aan. Op 29 mei 2006 is er een einde gekomen aan haar lange leven. Zij is in De Open Hof overleden, waar ze bijna 10 jaar heeft gewoond. Ondanks haar ernstige visuele handicap bleef zij lange tijd toch nog zelfstandig. Ze wist letterlijk haar weg te vinden, in haar kamer maar ook verder in De Open Hof liet zij zich zien en zocht naar creatieve oplossingen. Mevrouw Fijma nam het leven zoals het kwam en wilde ook absoluut niet beklaagd worden.

In 1946 hebben haar man en zij bewust gekozen om lidmaat te worden van de Hervormde gemeente Watergraafsmeer. Zij werden actief en voelden er zich thuis. Vertrouwen en geloven, dat waren haar kernwoorden.

Op zaterdagmorgen 3 juni hebben we in een afscheidsdienst in de aula van begraafplaats De Nieuwe Ooster haar leven herdacht. Haar beide zoons hebben herinneringen opgehaald, we luisterden naar mooie muziek en hebben Openbaringen 21: 1-6 gelezen en daarin naar woorden van troost, bemoediging en dankbaarheid gezocht.

Mevrouw Fijma is gestorven in het geloof dat zij mocht thuiskomen bij God, de Eeuwige Vader, bij wie de bron van leven is en de gedachtenis der namen.

Na de plechtigheid is zij begraven in het familiegraf op De Nieuwe Ooster.

Dat zij mag rusten in vrede.

*Marja van Gaalen-van Veen
Pastor Zorgcentrum De Open Hof*

Overlijdensbericht

De redactie ontving het overlijdensbericht van Mw. Antje van der Veen. Zij is op 17 mei te Lochem overleden op negentigjarige leeftijd. De dankdienst en begrafenis hebben op 23 mei plaatsgevonden in de Bron en op de Ooster Begraafplaats.

Wie gelooft dat Jezus de Christus is, Is uit God geboren.

Wie de Vader liefheeft, Heeft ook lief wie uit hem geboren is.

1 Johannes 5 vers 1

In memoriam

Agatha Maria Veen

Op 15 mei is in De Buitenhof overleden Agatha Maria Veen in de leeftijd van 94 jaar. Haar leven stond in het teken van zorg voor anderen. Ze is geboren en getogen in Dordrecht. Van huis uit kreeg zij het geloof mee, en zij heeft haar leven in dienst gesteld van haar Heer en Heiland.

Als jonge vrouw ging zij naar Suriname, waar zij ondermeer gewerkt heeft onder leprapatiënten, en als wijkzuster en verloskundige in Paramaribo. Terug in Nederland heeft zij eerst gewerkt als particulier verpleegkundige en later in de bejaardenzorg. Na een tijdelijke baan als directrice van Eben-Haëzer in Amsterdam kreeg zij het aanbod om als directrice een bejaardencentrum in Waalwijk op te bouwen. Haar werk werd alom gewaardeerd. Na haar pensionering kwam zij terug in Amsterdam. Zij bleef actief o.a. in hulpreezen naar Roemenië. Zij was elke zondag in onze kerk, op haar vaste plaats op de tweede rij. Dit heeft zij lang volgehouden, ook toen zij steeds vergeetachtiger werd. Een paar jaar geleden moest zij ten gevolge van deze ziekte opgenomen worden in De Buitenhof, waar zij liefdevol werd verzorgd. Daar is zij op 15 mei rustig ingeslapen.

In de dankdienst bij haar afscheid in De Bron op 19 mei hebben we over haar geloof en leven gesproken in het licht van Psalm 139:1-12, omdat

zij zich veilig wist bij haar Heer, en van Matteus 9:35-10:1, omdat zij gehoor gaf aan de roepstem van Jezus, die in zijn ontferming zijn leerlingen tot Zich roept om Hem als arbeiders in de oogst te helpen in zijn zorg en liefde voor de mensen. Na de dienst vertrokken we naar Dordrecht om haar naar haar laatste aardse rustplaats te brengen in haar geboortestad.

B.A.V.

Hartelijk bedankt!

Een laat berichtje, maar bij dezen wil ik iedereen nog hartelijk bedanken voor de bloemen, de kaarten en de getoonde belangstelling tijdens mijn verblijf in Flesseman en de Open Hof. De breuken in mijn polsen en hand zijn goed geheeld!

Ik wens u allen een goede en gezonde zomer.

Vriendelijke groet,

S. van Duin – Swarz

Beste mensen

Op 14 mei ontving ik de bloemengroet uit de Bron, gebracht door de heer en mevrouw Koster. Daarvoor had ik al een kaart met handtekeningen gekregen! Heel hartelijk dank daarvoor.

Na mijn herseninfarct was de buitenkant van mij aardig opgeknapt, maar toen bleek dat de binnenkant ook een klap had gekregen, die ze nu proberen te herstellen. Dat kost tijd; toch hoop ik zo gauw mogelijk weer naar de kerk te kunnen komen.

Groeten aan u allen,

Henny Pieters

Ietsisme

In het nummer van mei stond een artikel over ietsisme. Later ontdekte ik nog een aantal aansprekende citaten van Jean Jacques Suurmond en eentje van de redactie van Trouw. Daaraan heb ik toegevoegd twee andere citaten van Suurmond. Ik reik u deze citaten aan ter overdenking.

Cornelis van den Berg

Citaten over ietsisme van Jean Jacques Suurmond, predikant PKN

Gods leerschool

De kerk heeft nog steeds het beeld van de persoonlijke, vaderlijke God. Ze jaagt mensen weg die dit eenzijdige godsbeeld niet delen. Maar misschien volgen de mensen die 'iets' of zelfs niets geloven, wel Gods leerschool van de liefde.

Tweede gebod

God exclusief als een persoon zien, is schending van het tweede gebod.

Ietsisme

De kerk zou op moeten houden met denigrerend te spreken over het 'ietsisme'. Ze zou haar eigen traditie, waarin God als een onpersoonlijk

mysterie ervaren wordt, weer serieus moeten nemen. Dan zouden de 'ietsisten' niet meer de kerk hoeven te verlaten (...)

Uit de kerk verdrijven

Zoals een dictatuur vaak zijn beste 'brains' over de grens jaagt, zou het dominante beeld van een persoonlijke God wel eens de meest gerijpte gelovigen uit de kerk kunnen verdrijven.

Citaat over ietsisme uit commentaar 'Trouw' 24-12-05

Spirituele nomaden

Soloreligieuzen en ietsisten hebben met elkaar gemeen dat ze 'spirituele nomaden' zijn. Ze blijven, hoe onbeholpen soms ook, hongeren naar verhalen en rituelen: om in het reine te komen met zichzelf, met de onrechtvaardigheid in de wereld, met verdriet en pijn, en bovenal met de dood. Het georganiseerde christendom weet zich hier geen raad mee. Het blijft hardnekkig vasthouden aan zijn oude posities. Daarmee mist het de kans om spirituele nomaden van voedsel te voorzien, laat staan onderdak te bieden. Dat is betreurenswaardig.

Citaten over predikanten van Jean Jacques Suurmond

Bureaulamp

De bureaulamp van theologen verduistert te vaak het licht dat de Schrift wil ontsteken.

Lijken

Vroeger draaide ik een lesje af. Nu probeer ik vooral zo open mogelijk te zijn, te laten zien wat ik ervaar. Openheid maakt open. Ik zeg de waarheid. Aan het slot van Shakespeares King Lear zegt de koning op een toneel vol doden, vol lijken: We should speak what we feel, not what we ought to say. Ik heb sterk de indruk dat te weinig predikanten de waarheid spreken. Ze hebben het óver de waarheid. Of ze preken wat ze denken dat de mensen willen horen. Slaapverwekkend. Ik zoek de lijken in mijn eigen ziel, mijn twijfel en wanhoop, en ik laat ze zien, in de hoop dat mensen op zoek gaan naar de lijken in hún leven om uiteindelijk bij de waarheid, bij God, uit te komen. Waarvoor komen mensen zondag vroeg hun bed uit? Niet om te horen wie de Jebusieten ook alweer waren. Ze komen voor een ontmoeting met God.

Elvis Gospel-kerkdienst in Paradiso

Dat Elvis Presley een groot liefhebber was van gospels is voor velen nog steeds onbekend. Vanaf het prille begin tot zijn noodlottige einde zocht de King of Rock 'n' Roll inspiratie en rust in religieuze muziek. Bijna dertig jaar na zijn dood weten de gospels van Elvis mensen wereldwijd nog steeds te inspireren en te ontroeren. Reden voor dominee Fred Omvlee, zelf een Elvis-fan, om deze gospels een plek te geven in de kerk, rond bijbellezing, preek en gebed. Na eerdere kerkdiensten in het land vindt er zondag 24 september een Elvis-kerkdienst plaats in

Paradiso. Deze voormalige kerk en hedendaagse poptempel is de ideale plek om een brug te slaan tussen popmuziek en religie.

Begeleid door het koor Couleur Locale o.l.v. Anton Poot horen we Elvis gospels zingen als Where could I go but to the Lord?, Precious Lord, take my hand, Peace in the Valley en If I can Dream. Zangeres Sue Moreno zingt enkele Elvis-gospels solo en met koor.

Fred Omvlee, werkzaam als krijgsmachtpredikant, zet op de website www.elvisgospel.nl uiteen dat juist een getalenteerde zanger als Elvis

met al zijn problemen het toonbeeld is van de hedendaagse mens die zoekt naar God. Laat je inspireren door de warmbloedige en tijdloze gospels van the King, waarover John Lennon zei: 'Before anyone did anything, Elvis did everything'. Toegang gratis, deuren open om 15.30 uur. Voor het reserveren van kaarten, mail naar secretariaat@paradiso.nl

*De Schinkel
bureau voor training en advies
Protestantse Kerk Amsterdam*

Alleen landelijk PKN-kantoor is niet genoeg

Het is niet goed voor de dienstverlening binnen de Protestantse Kerk in Nederland om alleen het landelijke kantoor open te houden en niet nog enkele regionale kantoren te openen. Dat staat te lezen in het vervolgrapport Groeien met de riemen die je hebt van de directie en het bestuur van de dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk.

De nota is een uitwerking van de reorganisatie van de dienstenorganisatie die in april door de protestantse synode is goedgekeurd. Met de dienstenorganisatie ondersteunt de PKN het plaatselijke en landelijke kerkenwerk.

De protestantse synode besloot in april alle negen regionale kantoren van de PKN te sluiten en later te beslissen of en zo ja hoeveel kantoren daarvoor zouden moeten terugkomen. Directie en bestuur van de dienstenorganisatie moesten met een betere onderbouwing komen. De synode bespreekt het vervolgrapport Groeien met de riemen die je hebt op 16 juni.

Tijdens de synodezitting van begin

april wilden nogal wat synodeleden het mes goed in de organisatie en slechts het landelijke kantoor open houden. Daar keren het bestuur en de directie van de dienstenorganisatie zich tegen. Zij pleiten net als in het eerste rapport voor de variant met een landelijk en vier regionale kantoren. In het rapport worden echter ook andere varianten toegelicht met de uitwerking van de kosten die de verschillende keuzes met zich meebrengen.

Met de reorganisatie is besloten te gaan werken met regionale gemeenteadviseurs. Zij worden de spil in de organisatie en gaan in hun regio gemeenten op allerlei gebied adviseren. Gezien dit model is het gewenst meer regionale locaties te openen, aldus het rapport. Dan blijft meer van het regionale karakter van het werk zichtbaar en kunnen regionale kerkelijke organen bij het regiokantoor terecht zonder de gemeenteadviser lastig te hoeven vallen.

Bestuur en directie komen met nog andere overwegingen. De verandering van een landelijk centrum en negen regionale centra naar slechts

een locatie is een te grote koersverandering. Zo'n besluit zal het draagvlak voor de plannen onder het personeel verkleinen.

Bovendien is het gemakkelijker in een later stadium slechts een locatie open te houden, dan over een aantal jaren te moeten concluderen dat er toch behoefte is aan regionale kantoren. „Het afbreukrisico door verlies aan geloofwaardigheid is in dit geval groot.”

In het rapport worden de kosten op een rij gezet van nul tot zeven regionale locaties. Zeven is de bovengrens omdat de kosten anders te hoog worden, aldus het rapport. De benedengrens is drie regionale locaties. Minder heeft nauwelijks een toegevoegde waarde.

De kantoren zullen geen herkenbare gebouwen met een duidelijk uitstraling zijn, zoals nu het geval is. Er wordt gedacht aan de huur van een bijgebouw van een kerkelijke gemeente.

*Nederlands dagblad
2 Juni 2006*

Activiteiten

't Hoeckhuys

Activiteiten juli/augustus 2006

Een groot aantal cursussen en activiteiten zijn gestopt i.v.m. de zomervakantie. Wel is het mogelijk in te schrijven voor nieuwe cursussen.

Wij gaan in september a.s. weer van start met o.a.:

Computercursussen, internet, tekenen en schilderen, lezingen, yoga, patchwork & quilten, gebarentaal, koersbal, gedichten bij de thee, zondagmiddag muziek/musical/dansfilms, kookcafé 'wat de pot schaft', familieopstelling: systemisch werken, thoeckhuySLAMsterdam: poëzie en muziek, dichters lezen voor uit eigen

werk.

Voor informatie en het opgeven voor de diverse cursussen dit maandbladinfo, kunt u terecht bij Elisabeth de Baat, coördinator van 't Hoeckhuys. Even binnenlopen, bellen naar tel.nr 020 46 23 353, of een e-mailtje naar thoeckhuys@openhof.nl. Dienstencentrum 't Hoeckhuys, Fizeaustraat 3, 1097 SC Amsterdam

Dagelijks

De koffie is (bijna) klaar !!!

Open inloop

Zondag

Middaginstuif: gezelschapspelen en klaverjassen, vrij entree

2 juli en 6 augustus vanaf 13.30 – 16.00 uur

Maandag:

Crea-thee (gratis handwerkinloop)

14.00 -16.00 uur

Internet inloop met begeleiding

maandag van 14.00 – 16.30 uur

Woensdag

spreekuur wonen, zorg en welzijn,

10.30 – 12.00 uur

(maand augustus geen spreekuur)

Spreekuur buurtregisseur, 12.30.–

14.00 uur

(maand juli geen spreekuur)

Seniorenschoor, 13.30 – 16.00 uur

Vrijdag

Internet inloop met begeleiding

vrijdag van 10.00 – 12.00 uur

Bingo met Henk

vrijdag 4+18 augustus, 13.00 – 16.00 uur

Ontroerend, maar niet sentimenteel

Boekbespreking door Jant van der Weg over het jeugdboek "Mijn zoute zoen"

Ze heeft al heel wat geschreven, de Vlaamse auteur Gerda van Erkel. Bekend werd ze in Nederland vooral, toen vorig jaar haar boek Een dubbel vuurteken werd bekroond met de Jenny Smelik-IBBYprijs. Deze prijs is voor boeken die aandacht vragen voor andere culturen, en vooral een bijdrage leveren aan de totstandkoming van een beter begrip voor mensen uit

"minderheidsgroepen". In dat verhaal ging het om een stukje Japanse cultuur.

In feite zou je haar nieuwe boek Mijn zoute zoen eveneens een verhaal kunnen noemen dat begrip vraagt voor mensen in een andere situatie. Hier draait het vooral om ziekte, gezet in het decor van het Belgische Zeepreventorium, waar kinderen worden verpleegd met een chronische aandoening als obesitas en mucoviscidose. Die laatste ziekte is ook bekend onder de naam taaislijmziekte.

Dat klinkt allemaal erg medisch en in dit verhaal komen ze, het kan niet anders bij een dergelijk decor en

bijbehorende personages, zo nu en dan aan de orde. Toch is het geen medisch handboek geworden, maar slaagt de schrijfster er in een boeiend verhaal te schrijven.

Uiteraard speelt het ziek zijn een grote rol, maar voorop staan de 'gewone' zaken uit het leven van tieners inclusief en vooral de (eerste) liefde. Die ontluikende liefde tussen Kobe, een jongen met obesitas, en de ongeneeslijk zieke Nienke is als een sprookje. De zoute zoen uit de titel duidt dan ook op beide zaken, Nienkes ziekte, maar vooral hun liefde voor elkaar. Prachtig worden deze tere gevoelens getekend, met daarnaast de aanvankelijke scepsis van de omgeving. De beide jonge mensen weten echter ook hun ouders te overtuigen van de ernst van hun gevoelens.

Tegenstem

De structuur van het geheel wordt bepaald door de beide hoofdpersonen, die afwisselend aan het woord komen. Daardoor weet de lezer wat hen bezighoudt. Als een soort tegenstem komt ook Nienkes nieuwe kamergenoot Steffi op het toneel. In het begin verwacht je door haar uitspraken, dat zij een storende factor gaat worden. Ze draait evenwel heel

snel, voor mijn gevoel wat al te snel, bij. Aan het slot, als Nienke op haar sterfbed ligt, wordt een wat vreemde verhaalstem ingevoerd in de figuur van Nienkes overleden opa. Nienke noemt hem zelf een keer, in de hoop hem na dit leven weer te zien. Toch doet deze verteller wat opgelegd aan.

Het mag duidelijk zijn, dat het verhaal dus geen happy end heeft gekregen in de zin van gezond en wel van elkaars liefde te genieten. Gelukkig maar misschien. Wel vertelt de auteur in haar nawoord, dat de levensverwachtingen voor deze ziekte sindsdien hoger zijn geworden.

Van Erkel heeft met dit boek een bijzonder verhaal geschreven, dat ook nog eens begrip kan opwekken voor kinderen met name obesitas. Maar ver boven alles uit is het een ontroerend liefdesverhaal ontstaan met sprookjesachtige trekken, dat niet sentimenteel is, hoe gemakkelijk dat ook had gekund.

*Jant van der Weg
Overgenomen uit:
Het goede leven*

Diensten

Zondag 2 juli 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. J.A. Montsma
(gastpredikant)
Nevendienst: Joukje de Graaf en
Tanja Claassen
Tienerdienst: Harda en Henk
Crèche: Yolande Roest
Collecte: buitenweek

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Vrijdag 7 juli 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 9 juli 2006
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Geen Nevendienst
Tienerdienst: Zolderavond Harda en
Henk
Crèche: Carin te Hoonte
Collecte:
godsd. onderw. openb. scholen

Vrijdag 14 juli 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 16 juli 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Nevendienst: Ria van Gerven en
Petra Bloem
Geen tienerdienst
Crèche: Marjo Hobbelman
Collecte: algemeen kerkenwerk

Tabitha, 10.00
Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. Kees vd Berg

Vrijdag 21 juli 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 23 juli 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Crèche: Frank de Graaf
Collecte: ouderenwerk

Vrijdag 28 juli 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 30 juli 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: eigen jeugd

Zondag 6 augustus 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: buitenweek

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Pastor M.A. van Gaal-
en - van Veen

Vrijdag 11 augustus 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 13 augustus 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: classicale diac. verplichtin-
gen

Vrijdag 18 augustus 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 20 augustus 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: CSchakel
(gastpredikant)
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: zending

Vrijdag 25 augustus 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 27 augustus 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: onderhoudsfonds

De Open Hof, 10.00
Voorganger: Pastor M.A. van Gaal-
en - van Veen

Zondag 3 september 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: LdLiefde
(gastpredikant)
Geen Nevendienst
Geen tienerdienst
Geen crèche
Collecte: medische zending wereld-
diac.

Buitenweek, 10.00
Voorganger: Ds. Ab Venemans

Vrijdag 8 september 2006

Weeksluiting
De Open Hof, 19.30

Zondag 10 september 2006

De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. Kees vd Berg
Nevendienst: Tanja Claassen en
Petra Bloem
Tienerdienst: Harda en Henk
Crèche: Chantalle van Goethem
Collecte: jeugd- en jongerenwerk